

ਦੇਵਾਂਤ-ਕਦਤਾ^੦
ਵਿਗਰਮਾਲਾ
ਮਨਾਖ ਕਦੀ
ਸੰ: ੧੭੩੬ ਨੂੰ ਬਣੀ

Punjabi
8P1
V414 }

100-MS.

A. no. 100

१॥ ਓ ਸੁ ਅਸਤਿ ਸੀ ਗਣੇ ਸਾਇ ਨਮਃ ॥ ਅਥ ਸੀ ਬਿ
 ਚਾਰ ਮਾਲਾ ਅਨਾਥ ਪੁਰੀ ਕ੍ਰਿਤਾ ਲਿਖਾਤੋ ਦੋ
 ਗਾਨ ਮੋਨ ਮੋ ਸੀ ਗਮ ਜੂਸਤਿ ਦਿਤ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ॥
 ਜਿਹ ਜਾਨੇ ਜਗਾ ਸੁਪਨ ਵਤਨਾ ਸੇਕੂ ਮਤ ਮਕੂਪ ॥
 १॥ ਰਾਮ ਅਯਾਸਤਿ ਗੁਰਦਯਾ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਜਕੋ
 ਇਹ ਤਬ ਪਾਣੀ ਜਾਨੈ ਕਛੂ ਗਹਿ ਓ ਬਿਖੈ ਗਸਭੇ ॥
 १॥ ਪਗਾਰੰਦਨ ਅਨੰਦ ਜਤ ਕਰਿ ਸੀ ਦੇਵ ਮੁਰਗਿ ॥

ਵਿਚਾਰਮਾਲਾਬਰਨਾਨਕਰੋਮੋਨੀਜੁਓਰਿਧਾਰਿ॥
੩॥ ਕਿਆਮੋਨ॥ ॥ ਯਹਿਮੇਮਾਯਹਿਨਾਹਿ
ਮਮਸਭਥਿਕਲਪਭਏਛੀਨ॥ ਪਰਮਾਤਮਪੁ
ਰਨਸਕਲਜਾਨਮੋਨਤਾਲੀਨ॥ ੪॥ ॥ ਗੁਰ
ਉਸਤਤਿ॥ ॥ ਮਾਤਤਾਤਕੁਤਾਸੁਹਿਦਇਸ
ਟਦੇਵਨਿਪਪਾਨ॥ ਅਨਾਥਸੁਗੁਰਸਭਤਾਮ
ਥਿਕਦਾਨਗਿਆਨਾਥਿਗਿਆਨ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਗ
ਦਪੁਰਮਾਰੁਗੁਰਦੁਤਜਨਮਨਨਲਿਨਪ੍ਰਕ॥

ਸਾ॥ ਅਨਾਥਕਮੋਦਨਾ ਬਿਮੁਖਜਨਕਥਹੁਨਹੋਤੁ २
 ਹੁਲਾਸਾ॥ ੬॥ ਟੇਰਤਸਤਿਗੁਰਮਾਯਾਕਰਿਮੋ
 ਹਨੀਦਸੇਵੀਤਾ॥ ਜਾਗਿਓਗਿਆਨਲੇਚਨਖੁ
 ਲੇਸੁਪਨੇਕ੍ਰਮਥਿਸਰੰਤਾ॥ ੭॥ ਗੁਰਬਿਨੁਕ੍ਰਮੁ
 ਲਾਗਿਕ੍ਰਮਿਓਭੇਦਲਾਹੋਬਿਨੁਸਦਨਾ॥ ਕੇਹਰਥ
 ਪੁਝਾਣੀਨਿਰਖਪਰਿਓਕ੍ਰਪਾਮਾਗਿਆਨਾ॥ ੮॥
 ਪ੍ਰਗਟਅਵਨਕਰਣਾਰਨਦਰਤਨਾਗਿਆਨ
 ਥਿਗਿਆਨਾਬਚਨਲਹਰਤਨਪ੍ਰਸਤੇਅਗ

ਹੁਤਸੁ ਜਾਨ॥ ੯॥ ਸੁਰਦਰਸਾ ਅਦਰਸਾ ਜਿਉ
ਹੋਤ ਅਗਨ ਉਦੋਤ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਅਨ
ਭਵ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤ॥ ੧੦॥ ਜਿਮਿ ਚੰਦ ਹਿਲ
ਹਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦਿ ਅਮੀ ਦ੍ਰਵਤਿ ਤਿਹ ਕਾ ਲਾਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਨਿਰਖਤਿ ਸਿਖ ਕੇ ਅਨਭਵ ਹੋਤ ਬਿਸ
ਲਾ॥ ੧੧॥ ਸਿਖ ਬਚਨ॥ ॥ ਹਉ ਸਰਨਾਗਤਿ
ਗਵਰੇ ਸੀ ਗੁਰ ਦੀ ਨਦਇਆ ਲਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ
ਬੰਦੋ ਚਰਣਹਰ ਪੁਕਠਨ ਉਰਸਾ ਲਾ॥ ੧੨॥ ਹਉ ਅ

ਨਾਥ ਅਤਿ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰੀਤ ਰਿਓ ਦੇਖ ਸੀ ਸਾਰਾ ਭੂਤ ਤੋ ੩
ਭਵ ਸਿੰਧ ਅਹਿ ਮੋਹਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਆਸਾ
ਕਿਸ ਨਾ ਚਿਤ ਬਹੁ ਏਕੁ ਇਨ ਪ੍ਰਰਿਮਾ ਹਿ ਜੀਵਨ
ਕਿਹਾ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ਮਮ ਹਿਰ ਦੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੋ ਖਾਹਿ ॥ ੧੪ ॥
ਕਬਹੁ ਸੁਮਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਚਿਤਿ ਕਬਹੁ ਕੁਮਤਿ ਆਧੀਨ ॥
ਬਿਬਿਨ ਗੀ ਕੇ ਕੰਤ ਜਿਉ ਹਰ ਤਸ ਦਾ ਅਤਿ ਦੀਨ ॥ ੧੫ ॥
ਨਦੀ ਆਸਾ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਤਟ ਭਰੀ ਮਨ ਰਥ ਨੀਰਾ ॥
ਸਨਾ ਅਮਿਤ ਰੰਗਾ ਜਿਹ ਭਵ ਰਤ ਰਮਣੀ ਭੀਰਾ ॥ ੧੬ ॥

ਨ

ਰਾਗਾਦਿਕਜਲਜੀਤਬਹੁਚਿਤਾਪ੍ਰਬਲਪ੍ਰਵਾਹਿ॥
ਧ੍ਰਿਤਤਰਹਰਣੀਤਰਣਤਿਹਥੇਧੰਤੋਮਨਮਾਹਿ॥
੧੨॥ ਪ੍ਰਬਲਜੁਗਲਸੁਭਮਸੁਭਗਜਭਿਰਤ
ਸੁਰਸਬਦਾਇ॥ ਅਪਨੀਭੁਲਮਨਥੇਹੋਪਰਿਓ
ਮਧਿਤਿਹਮਾਇ॥ ੧੩॥ ਕੰਬਹੂੰਨਮਨਥਿਰਤਗ
ਹੀਸਮਝਾਇਓਸੇਪੋਤਾ॥ ਜੈਸੇਮਰਕਟਾਕਿਰਛਪਰਕ
ਬਹੁਨਠਾਢੇਹੋਤਾ॥ ੧੪॥ ਚਲਦਲਪਤ੍ਰਪਤਾਕਪਟਿਦ
ਮਨਕਛਪਮਾਥਾ॥ ਭੁਤਦੀਪਦੀਪਕਸਿਖਾਯੋਮਨਿਥਿਤਿ

ਅਨਾਥਾ॥੨੦॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਅਕਾਸ ਕੋ ਪਾਵਕੁ
 ਰਪ ਚਲੀਤਾ॥ ਚੰਚਲ ਸੁਤਹਿ ਅਨਾਦਿ ਮਨ ਰਤਾਇ
 ਖੰਕਰੀਤਾ॥੨੧॥ ਜਗੁ ਸਚੈ ਮਿਥਿ ਮਾਰਿ ਧੋਗਾ ਹਿਓਤ
 ਜਿਓ ਨਹੀ ਜਾਇ॥ ਗਾਹੀ ਚੰਦ੍ਰ ਧਰ ਸਰਪਾ ਜਿਓ ਓ
 ਗਲਤ ਬਨਤ ਨ ਖਾਇ॥੨੨॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਾਚਾ॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸਮਾਧਾਨ ਗੁਰ ਕਰਤ ਹੋਵਾਇ ਅਜੁਗ
 ਤਿਕ ਹਿਓ ਬਣਾ॥ ਅਮ ਬਚਨ ਮੇਅ ਮਨ ਤੂ ਅਪਤ ਬਾਕ ਅ
 ਰੁਣਾ॥੨੩॥ ਨਹਿ ਸੋ ਮਨੁ ਹੋਵਾ ਪੁਲਕਿ ਦੁਹਰਿ ਗਤਿ

ਅਤਿਅਹਿ॥ ਗੁਰਸੁਤਿਸੁਧਅਭਿਅਸਕਹਿਨਿਸ
ਚਲਕੀਜਤਤਾਹਿ॥ ੨੪॥ ਸਿਖਬਚਨ॥ ॥ ਵੇਹਰਾ॥
ਹਉਬਿਖਈਅਤਿਅਜਿਤਮਨਿਨਹਨਿਹੋਤਭਇ
ਆਸਾ॥ ਤਾਤੇਪ੍ਰਭੁਮਰੀਸਰਨਹਰਹੁਕਠਨਜਨੜ
ਸਾ॥ ੨੫॥ ਸੀਗੁਰੇਵਾਚਾ॥ ॥ ਸੁਨਿਸਿਖਉਤਮਸੀਖ
ਕਹੂੰਜੋਚਾਹਤਨਿਜਸੇਇ॥ ਜਗਬੀਧਨਾਇਛਤਮੁ
ਚਿਓਤਉਸਤਸੰਗਕਰੇਇ॥ ੨੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਸੀ
ਗੁਰਪੁਰਮਦਿਆਲਅਸਰਣਸਰਣਉਚਾਰਮ

ਤਿ॥ ਜਨਮ ਅਨਾਥ ਉਰਸਾ ਲਕ੍ਸ਼ਿਪਾ ਕਰਤ ਚਾਤ ॥ ੫
 ਹਰਿਓ॥ ੨॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਵਿਚਾਰ ਮਾਲਾ ਸਿਖ
 ਅਸੰਕਾਪਿ ਥੋਮੇ ਬਿਸਾਮ॥ ੧॥ ॥ ਸਿਖ ਬਚਨ॥
 ਦੋ॥ ॥ ਕਹੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸਾਧ ਕੇ ਲਛਨ ਸੀਗੁ
 ਰਦੇ ਦਾ॥ ਜਾਹਿ ਨਿਰਪਿਹਿਤੁ ਆਪਨੇ ਕਰੇ ਭਲੀ
 ਬਿਧਿ ਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਸੀਗੁ ਰਦਾਚਾ॥ ਦੋ॥ ॥ ਅ
 ਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਹਿ ਦ੍ਰੋਹ ਚਿਤਿ ਸਹਨ ਸੀਲਤਾਸ ॥
 ਰਾਸਮਦਾ ਮਾਦ ਅਕਾਸਮਤਿ ਸਿਦਧਤਾ ਸਰਬ

ਮਨ

ਉਪਕਾਰ॥੩॥ਅਤਮਬਿਤਜੁਅਨੀਹਸੁਚਨਿਹ
ਕਿੰਚਨਗੀਠੀਗ॥ਅਪਰਮਤਿਮਤਸਰਰਹਿਤਮੁ
ਨਿਤਪਸਾਂਤਿਸੁਧੀਗ॥੩॥ਜਿਤਖਟਗੁਣਧਿਤ
ਮਾਨੁਕਥਿਮਾਨਦਇਆਪਅਮਾਨ॥ਸਤਿਪ੍ਰਤੀ
ਤਅਨੀਤਗਤਿਕਰਣਾਸੀਲਾਨਿਧਾਨ॥੪॥
ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਮਿਤ੍ਰਰਿਪਸੁਖਦੁਖਉਚਮਰੁਨੀ
ਚ॥ਬ੍ਰਹਮਾਤਿਣਮੀਮ੍ਰਿਤਗਰਲਾਕੰਚਨਕਾਚ
ਨਥੀਚ॥੫॥ਸਮਦਰਸੀਸੀਤਲਾਸ੍ਰਿਦੇਗਤਿ

ਉਦਬੋਗਉਦਾਗ। ਸੁਛਮਚਿਤਿਸੁਮਿਤਿਜਗਚਿ ੬
ਚਬਪੁਨਿਰਹੰਕਾਰ॥ ੬॥ ਸਰਬਮਿਤ੍ਰਨਿਹਕਲ
ਪਮਨਿਤਿਮਾਗੀਅਤਿਸੰਤੋਖਾ। ਈਸ਼ਰਜਾਬਿ
ਗਿਆਨਬਲਜਾਨਤਬੰਧਅਰੁਸੋਖਾ॥ ੭॥ ਤਨ
ਮਤਿਗਤਿਅਨੰਦਮੇਗੁਣਅਤੀਤਾਨਿਸਪ੍ਰੇਹ॥
ਬਿਗਤਿਕਲੇਸਸੁਛੰਦਮਤਿਸੰਤਾਭੁਖਣਏਹ॥
੮॥ ਸੁਸੰਬੇਦਨਹਿਕਹਿਸਕੋਲਛੁਣਸੰਤਮਹੀਤ॥
ਪਰਸੰਬੇਦਕਹੇਕਹੁਸੰਗਪ੍ਰਤਾਪਕਹੀਤ॥ ੯॥

ਦੇ॥ ॥ਸਤਿਸੰਗਮਹਿਮਾ॥ ॥ਵੇਹਰਾ॥ ॥ਸਤਿਸੰਗ
 ਠਿਨਿਜਕਲਪਤਰਸਕਲਕਾਮਨਾਦੇਤਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਰੂਪੀਬਚਨਕਹਿਤਿਪ੍ਰੀਤਾਪਹਿਰਿਯੋਤਾ॥ ੧੦॥ ਪ
 ਗਥੰਦਨਤਨਾਮਘਹਰਨਤੀਰਥੰਮੇਪਦਦੇਇ॥
 ਸੰਠਾਖਣਚਿਤਿਸਾਂਤਿਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪਰਮਪਦੋ
 ਇ॥ ੧੧॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸੁਖਸਿੰਧਬਰਿਮੁਕਤਾਨਿ
 ਜਕੈਦਣਾ॥ ਅਸੈਪਰਮਅਗਾਥਿਕੋਪਠੈਮਾਨਿ
 ਦਾਲਿਮਾਲਿ॥ ੧੨॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿਸੁਖਪਲਾਕ

ਜੇ ਮੁਕਤ ਨਤਾ ਸਸਮਾਂ ਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਭੂ
 ਨਿਪਟਿ ਮਲ ਪਏ ਜਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਗਤ ਮੋਹ ਫਾ
 ਸੀ ਮਜਰ ਕਟੇਨ ਆਨ ਓਪਾਇ ॥ ਜੇ ਨਿਜ ਸਤ
 ਸੰਗਤਿ ਕਰੇ ਸਹਜ ਮੁਕਤਿ ਹੁਇ ਜਾਇ ॥ ੧੪ ॥
 ਕਾਮਧੇਨ ਅਰੁ ਕਲ ਪਤਰ ਜੋ ਸੇਵਤ ਫਲੁ
 ਹੋਇ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਛਿਨ ਏਕ ਮੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਾ
 ਵੈ ਸੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਪਾਰਸਕੋ ਅਰੁ ਸੀਤ ਕੋ ਬਰੋ ਅੰਤ
 ਰੇ ਜਨਾ ॥ ਫੁਲੋ ਹਰੀ ਚਨ ਕਰੋ ਏਕ ਰੋ ਅਪਸਮਾ

ਨ॥੧੬॥ ਬਿਧਵਤਨਗਕਰਤਸਦਜੇਦਿਜਉਤ
ਮਗੋਤਾਸਾਧਨਿਕਾਟਿਚਲਜਾਤਹੀਸੋਫਲੁਪਗ
ਪਗਹੋਤ॥੧੭॥ ਦਇਆਮਾਦਿਦੈਪਰਮਾਸਭ
ਜਪਤਪਸੰਜਮਦਨ॥ਜੇਪ੍ਰਾਪਤਿਇਨਸਭਨ
ਤੇਸੋਸਤਿਸੰਗਪ੍ਰਮਾਨ॥੧੮॥ ਤੀਰਥਰੀਗਾਦਿ
ਕਸਬੈਨਿਮਚੇਕਾਰਿਸੇਵੈਜੇਇਸੇਕੇਵਲਸਤਿ
ਸੰਗਮੇਪ੍ਰਾਣੀਫਲੁਲੇਵੈਸੇਇ॥੧੯॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਦਿਕਦੇਵਾਸਕਲਤਿਨਭਜਨੇਫਲਹੋਤਾਸੇ

ਸਤਿਸੰਗਤਿਖਿਨਏਕਮੇਬੇਗਹਿਹੋਤਉਦੇਤਾ॥
੨੦॥ ਬੇਦਾਦਿਕਾਬਿਦਿਆਸਕੁਪਾਵੇਪਢੇਜੁਕੇ
ਇ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਖਿਨਏਕਮੇਹੋਇਸੁਅਨਭਵ
ਲੇਇ॥ ੨੧॥ ਕਿੰਸੁਮੇਰਕੇਲਾਸਕਿਸਭਤਰਹਹੇਰ
ਹੰਤਾ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿਗਿਰਿਮਲੈਸਮਸਭਤਰਮ
ਲੈਕਰੰਤਾ॥ ੨੨॥ ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਪਾਲਕਚਤੁਰ
ਸਮਸੀਤੋਖਾਬਿਚਾਰਾ॥ ਚਉਥੈਸਤਿਸੰਗਤਿਧਰਮ
ਮਧੁਪੁਜਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੨੩॥ ਮੁਕਤਿਕਰਣਬੰਧ

ਨਹਰਣੁ ਬਹੁਤ ਜਤਨ ਜਗ ਬੁਝਾ ਪਈ ਯੋ ਕੋਟਿ
 ਉਪਾਇ ਕਰਿ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਤ ਭਾ॥ ੨੪॥ ਅਉ
 ਰਧਰਮ ਜੇਤਿ ਕਜ ਗਤੁ ਅਹਿ ਸਕਾਂ ਮਸ ਰੁਪਾਸ ॥
 ਧਨਗਿ ਅਨਉ ਦੇਤ ਕੋ ਹੋਸਤ ਸੀਗਿ ਅਨੂਪਾ॥
 ੨੫॥ ਸੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਸੀਮੁਖ ਕਹਿਓ ਸਤਿ ਸੰਗਤ
 ਜਗ ਸਾਗ॥ ਅਨਾਥ ਮਿਟਾਵੈ ਬਿਖਮਤਾ ਦਰਸਾਵੈ
 ਸੁਖਿ ਚਾਗ॥ ੨੬॥ ॥ ਇਤ ਸੀਮਾ ਬਿਚਾਰ ਮਾਯ ॥
 ਸਤਿ ਸੀਗਿ ਅਹਿਮਾ ਦੁਤੀ ਯੋ ਬਿਸਾਯ॥ ੨੭॥ ॥

ਸਿਖ ਬਚਨ॥ ੴ॥ ॥ ਭੁਗਵਨ ਗੁਣ ਸਾਧ ੯
ਕੇ ਮੰ ਜਾਨੇ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਨਿਰਪੇਖ ਕਸੀ ਕਲਪ ਗਾਤਿ
ਹੈ ਸੁਖ ਸਿੰਧ ਅਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਹੋ ਕਾਮੀ ਦੇ ਸੁਖ ਤਿਚਿ
ਤਿਸੇ ਹਿਨ ਆਵਤ ਬੂਝਾ॥ ਕੇ ਸੇ ਹਿਤ ਉਪਦੇਸ ਕੀ
ਪਰੈ ਗੋਲ ਨਿਜ ਸੂਝਾ॥ ੨॥ ਸੀ ਗੁਰੇ ਵਾਚਾ॥ ਵੇ
ਕਹਤ ਸੀਤ ਜੇ ਸਹਜ ਹੀ ਬਾਤ ਗੀਤ ਰਚ ਥੈਨਾ॥
ਤੇ ਤੇਰੇ ਤਨ ਦੁਖ ਹਰਣ ਭਾਇ ਕਸ ਭੁਸੁਖ ਦੈਨਾ॥
੩॥ ਏ ਲਤ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਜੋ ਬਚਨ ਮਨੋ ਹਰਸੀ

ਸੀਸਾਕਰੈਬਰਨਸੋਪਰਕਾਰ॥੧॥ ਸਿਖੇਦਾਚ॥ ੧੦
੨॥ ॥ ਭੁਗਵਨਲਘੁਮਤਿਸੁਖਮਰਹਸੁਲ
ਹੋਨਹੀਜਾਤ॥ ਭਿੰਨਭਿੰਨਯਾਤੈਕਹੋਗਿਆ
ਨਭੂਮਕਾਸਾਤ॥੨॥ ਸੀਗੁਰੇਦਾਚ॥ ॥ ਭੂਮ
ਕਾਵਰਨੀ॥ ॥ ਖਿਖੀਖਿਖੇਭੁਈਦੁਵੈਖਤਾਭ
ਰਤੀਰਥਅਨੁਰਾਗ॥ ਤਾਂਤੇਸੁਭਇਛਾਕਹੀਕਥ
ਸਵਨਮਨਲਾਗ॥੩॥ ਭੁਗਵਤਿਰਤਗਤਅ
ਨਮਤਿਪ੍ਰੇਮਨੁਗਤਿਨਿਤਿਚਿਤਿ॥ ਗੁਣਗਾਵ

ਤਪੁਲਕਤਹਿਦੇਦਿਨਦਿਨਸਰਸਹਿਤਿ॥੧੦॥
 ਦੁਜੀਕਪੀਬਿਚਾਰਨਾਉਪਨਿਓਤਤੁਬਿਚਾਰਾ॥
 ਏਕੰਤਹੋਇਸੋਧਨਲਾਗਿਓਕੋਹੋਕੋਸੀਸਾਰਾ॥
 ੧੧॥ਤਨਮਾਨਸਾਸੁਤੀਸਰੀਮਨਕੋਪ੍ਰਤਿਮਾਹ ੭
 ਗਾਬਿਰਹੈਸੁਧਸਰੂਪਕੀਰਾਖੇਨਿਤਸੰਮਾਰਾ॥
 ੧੨॥ਚਤੁਰਥਸਤਵਾਪਤਿਯਹਿਅਨਭਵਉਦੈ
 ਅਭੰਗਾਅਤਮਜਗਦਰਸਿਓਕੁਲੇਜਿਉਮ
 ਧਿਸਿੰਧਤਰੰਗਾ॥੧੩॥ਕੁਟਿਓਤਨਮਤਿਮਾਨਜਬ ੧

ਨਿਸਚੈ ਕੀਓ ਸਰੂਪ॥ ਅਸੀਸ ਕਤ ਯਹ ਭੂਮ ਕਾ ਪੰ
ਚਮ ਮਹਾ ਅਨੂਪ॥ ੧੪॥ ਕਹੇ ਪਦਾਰਥ ਬੁਝੈ ਲੋ
ਸਥ ਕਹੇ ਇਅ ਭਾਵ॥ ਯਹ ਪਦਾਰਥ ਅਭਾਵ
ਨੀਖ ਸਟੀਭੂ ਮਲਖਾਵ॥ ੧੫॥ ਭਾਵ ਅਭਾਵ
ਨਤ ਹਾਕ ਛੁਸ ਮਤ ਮਤੁਰੀਆ ਮਾਹਿ॥ ਮੈਂ ਤੂਤ
ਹਾਂ ਨ ਸੀਭੁ ਦੇ ਕਹਾ ਮਾਹਿ ਕਹਾ ਨਾਹਿ॥ ੧੬॥ ਸੋ
ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਪਤ ਭੂਮ ਕਾ ਗਿਆਨ
ਕੀ॥ ਨਾ ਬਲ ਹੋ ਨਿਜ ਭੇਵ ਚਿਤ ਦੇ ਕਹੇ ਬਿਚ ०

੧੧

ਕੋ॥ ੧੧॥ ॥ ਇਤਸ੍ਰੀ ਬਿਚਾਰਮਾਲਾ ਗਿਆ
ਨਤੁ ਮਕਾਸਮਾਪਤੀ ਤਿਤੀ ਯੋ ਬਿਸ੍ਵਾਮ॥ ੩॥
ਸਿਖ ਬਚਨ॥ ੨॥ ॥ ਭਗਵਨ ਮੇਜਾਨਿ
ਓਭਲੇ ਸਪਤਤੁ ਮਕਾਗਿਆਨ॥ ਨਿਰਮਲ
ਗਿਆਨ ਉਦੈ ਤਕ ਉਸਾਧਨ ਕਉਨ ਪ੍ਰਮਾਨ॥
੧॥ ਭਗਵਨ ਤਿਮਰਨ ਸੈਨ ਹੀ ਕਹਿਦੀ ਪ
ਕਕੀ ਬਾਤ॥ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਉਦੈ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਿ
ਦੈ ਭਗਮੁ ਨ ਹਿਜਾਤ॥ ੨॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਗਿਆਨ

ਸਾਧਨ ਕਰਤ ਹੈ॥ ੨੦॥ ਅਪਿਥ ਮੇਜਗਤਾ ਸਕਤ
 ਤਜਦਾਰਾ ਸੁਤਗਿਹ ਬਿਤਾ॥ ਬਿਖਵਤ ਬਿਖੇ
 ਬਿਸਾਰਨ ਗਰਾਗਦੇਖਾ ਮਤਿਤਾ॥ ੨੧॥ ੨੦॥
 ਕ੍ਰਿਅਮ ਮਤਿਪ੍ਰਿਅ ਮੇਜਨ ਨਿਨਰਕਰਤ ਪ੍ਰੀਤ
 ਅਧਿਕਾਇ॥ ਤੇਸਠ ਮਤਿਮਤ ਮੰਦ ਜਗ ਬਿ
 ਥਾਧਰੀ ਨਰਕਾਇ॥ ੨੨॥ ਅਸਥਮਾਸ ਅਰੁ
 ਰੁਧਰਤੁ ਕਕਸ ਮਲਨਖਾ ਸਿਖ ਪੂਗਾ ਨਿਰਗੁਨ
 ਅਸੁਚ ਮਲੀਨਤਨ ਤਿਅਗਾ ਅਗਾਜਿ ਉਦੁ

ਗ॥੫॥ਅਹਿਬਿਖਿਤਨਕਾਏਚਢੈਵਹਿਚਿਤਵਤ
ਚਢਿਜਾਇ॥ਗਿਅਨਧਿਅਨਪੁਨਿਪਾਣੁ
ਲੇਤਮੂਲਜੁਤਿਯਾਇ॥੬॥ਮੇਥਨਮਸਟਪ੍ਰਕ
ਰਕਾਨਾਥਕਹਿਓਸੁਤਿਚਾਹ॥ਇਨਤੇਨਿਜਾਬਿ
ਪ੍ਰੀਤਜੇਥਹਮਚਰਜਕਹਤਾਹ॥੭॥ਸਵਨ
ਸਿਮਰਨਕੀਰਤਨਚਿਤਵਨਬਾਤਇਕੰਤਾ॥
ਵਿਕਸੰਕਲਪਪਰਯਤਨਪੁਨਿਪਾਪਤਅਸਟ
ਕਹੰਤਾ॥੮॥ਸੁਤਮੀਠੀਥਭੇਕਹੇਮਨੇਮੋਹਨੀਸੰ

ਤਾਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨੰਦਪਾਇਵਸੋਤਮੁਦਸਗਜੇ
 ਤਾ॥ ੯॥ ਗਕਾਜਅਕਾਜਲਹਿਓਨਹੀਗਹਿਓਮੋ
 ਹਿਦਿਕੁਬੰਧਾ॥ ਸੁਗੁਰਖੇਜਮਗੁਨਚਹਿਓਬਹਿਓ
 ਸਿੰਧਮਤਿਅੰਧਾ॥ ੧੦॥ ਸੋ॥ ॥ ਅੰਧਕੁਪਸਮਰੇ
 ਰਪਚਿਓਨਜਾਨਿਓਮਰਮਸਠਾ॥ ਬਾਧਿਓਸੁਪਸ
 ਵਤਨੇਹਸੁਤਤ੍ਰਿਅਕ੍ਰੀੜਾਮਿਗਭੁਯੋ॥ ੧੧॥
 ਵੇ॥ ॥ ਵਰਬਦੁਖਵਤਿਪ੍ਰੰਭਾਂਤਿਯਹਿਸੰਧਤਮਾ
 ਨਤਕਗਾ॥ ਬਿਸਰਿਓਅਤਮਾਗਿਆਨਧਨਸਭ

੧੩

ਜੁਖਸੀਪਤਮੁਲਾ॥੧੩॥ਬਰੁਉਦਮਪਾਣੀਕਰੇਅ
ਤਿਕਲੇਸਤਾਹੇਤ॥ਜੁਰੇਤਗਛਿਅਮਾਨਿਪਵਿਦੁ
ਖਜਾਇਤਪਾਣਸਮੇਤ॥੧੩॥ਤਾਤੇਇਨਕਸੰ
ਗਤੁਛਾਡਿਕੁਸਲਜੀਅਮਾਨਿ॥ਮਾਨੋਬਿਖ
ਤੇਸਰਪਤੇਠਗਿਤੇਛੁਰਿਓਨਿਦਾਨ॥੧੪॥ਮਜ
ਗਤਖੇਦੀਪੇਪਰੋਜਿਨਕੇਵਲਦੁਖਤਮਾਹਿ॥
ਸਤਿਕਹੂੰਸਤਿਕਹੂੰਤੁਹਿਸੁਖਸੁਪਨੇਨਾਹਿ॥
੧੫॥ਜਗਸਮੁੰਦੁਆਸਕਤਿਜਲਕਾਮਾਦਿਕ

ਬਹੁਜੀਤਾ। ਭੁਗਮ ਭਵਰਤਾ ਮੇਫਿਰੈ ਦੁਖ ਸੁਖ ਲਹਰਾ ॥
 ਅਨੀਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਚਿਤਾ ਬੜਵਾ ਅਗਾਨਿ ਜਿਹ ਤਿ
 ਸਨਾਪੁ ਬਲ ਸਮੀਰਾ ॥ ਜਿਹ ਜਹਾਜਤਾ ਮੇਪਰਿਓ
 ਤਿਹ ਕੀਮਿਧੀਰ ਸਰੀਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਅਪਨੇ ਚਿਤ ਦੁ
 ਰਾਸ ਤੇ ਪਰ ਅਵਗੁਣ ਵਰਸੀਤਾ ॥ ਫਿਸਟਿ ਵੇਖ
 ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਜਿਉ ਬਿਬਸ ਸਿਗਰਾ ਨ ਲਹੀਤਾ ॥ ੧੮ ॥
 ਤਾ ਤੈਤਨ ਅਭਿਮਾਨ ਤਾ ਜਿ ਅਜਰ ਫਾਸ ਬਰਿਅ ॥
 ਹਿ ॥ ਗਿਆਨ ਲੇਪ ਸੀਸਾਰ ਕਰਿ ਭੁਲ ਨਗਹੀ ਮੇ

ਤਾਹਿ॥੧੯॥ਸੁਖਬ੍ਰਹਮਾਇੰਦ੍ਰਾਦਕੇਸੁਅਨਾਬਿਸ੍ਵ
 ਵਰਤਿਆ॥ਨਾਮਮਾਤ੍ਰਸੁਖਅਵਨਕੇਰੁਲਨਇ
 ਨਾਮਨੁਰਾਗਾ॥੨੦॥ਧਾਇਓਚਾਕਿਕਪੁੰਮਲਾਹਿਸ੍ਵ
 ਤਬ੍ਰੰਦਕੇਮਾਨਾਮੁਰਖਪਰਿਓਵਿਚਾਰਗਬਿਨੁਰੁਣੀ
 ਵਿਗਨਕੀਹਨਾ॥੨੧॥ਨਾਰਪਰਾਣੀਸੁਖਨਮੇਰੁ
 ਗਤੀਅਤਿਸੁਖਪਾਇ॥ਧਰਮੁਗਾਇਓਕੰਦੁਪ
 ਗਾਇਓਅਸੁਚਕੁਇਓਰੁਖਸਿਆਹਾ॥੨੨॥
 ਰੋਗਦੇਖਨਿਓਪਰਤਖਗਾਮਾਪੁਬ੍ਰਧਾਵਤ

ਜਾਗ) ਅੰਸੇ ਸੁਖ ਸੋ ਜਾਨ ਜਗ ਬਸ ਭਏ ਹੀ ਨ ਬਿ ੧੫
 ਚਾਗ) ੨੩) ਸੁਆਨ ਸੁਤਿ ਅਕੇ ਸੰਗੁ ਕਰਿ ਰ
 ਹਤ ਪ੍ਰਗੀਓ ਰਝਾਇ) ਜਗ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਾ ਕੇ ਹਸੇ
 ਅਪਨੇ ਜਨ ਮੁਖਿ ਹਾਇ) ੨੪) ਨਾ ਬਾ ਬਿਸ
 ਰੇ ਬਿਖੇ ਰਸ ਸੰਤ ਨ ਜਾਨ ਮਲੀਨ) ਤਾ ਉਛ
 ਟਿ ਸੋ ਰਤਿ ਕਰੇ ਕਾਂਝੀ ਕਾਗੀ ਅਧੀਨ) ੨੫)
 ਜਗ ਵੀਖਰ ਸੋ ਜ ਬਨ ਹਾਉ ਪਜੇ ਨਿਜ ਨ
 ਰ ਬੇਦ) ਪਾਕ ਕਾਂਚੁਰੀ ਸਰਪ ਨਿਉ ਛੁਟੇ ਸ

੫੫
ਹਜਨਗਖੇਦ॥੨੬॥ਬਿਖੇਬਾਸਨਤਿਆਗਿ
ਕਰਿਸੁਦਨਗਿਆਨਮਮਗੀਬ॥ਸੋਤਬਲਗ
ਜਬਲਗਭਲੇਸਮਝੇਪੰਥਮਪੰਥ॥੨੭॥
ਪਾਪਛੀਨਤਪਦਨਬਲਹਿਦੈਸਾਤਗਤਿਰ
ਗ॥ਸੋਮਧਿਕਾਰੀਗਿਆਨਕੋਭੁਇਓਮਮੁ
ਛਬਰੁਭਾਗ॥੨੮॥ਤਤੁਦਮਸਿਮੇਬ੍ਰਹਮ
ਜੇਇਤਿਅਦਿਕਮਹਾਵਾਕ॥ਗੁਰਮੁਖਸ
ਦਨਕਰੇਭਲੇਸਾਰਅਜਾਰਹਿਤਾਕ॥੨੯॥ਜ

ਗਪਾਣੀ ਬਿਛੇ ਪਚਿਤ ਤਜੇ ਦੂਰਿ ਤਿਨ ਸੀ ਗਾਏ १੬
ਠਿ ਇਕਾਂਤਿ ਸੁਤਿ ਤਖੰ ਕਰੇ ਮਨ ਨ ਸਰਬੰ ਗਾ ३੦ ॥
ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰਿ ਕੋ ਬਿਰਤਾ ਪਾਵੇ ਚਿ
ਤਿ ॥ ਬੇਧ ਉਦੈ ਛਿਨ ਛਿਨ ਕਰੇ ਜਾਨਿ ਠਿਨਿਤ
ਅਨਿਤ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਧ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇ ਕਛੁ ਪ
ਦੇਸਤਾ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧਨ ਪਾਣੀ ਪੋਛਤਾ ਨਿਧਿ ਅ
ਸਕ ਹਿਸੇਇ ॥ ੩੨ ॥ ਕਾਮਾਦਿਕ ਸਮਤਾ ਉਦੈ ਭੁ
ਈ ਸੁਇਸ ਪਰਕਾਰ ॥ ਨਿਸ ਅਗਮ ਪਾਣੀ ਸਬੰ

ਤੇਤਮਲਪਸੰਸਾਰ॥ ੩੩॥ ਸਨੇਸਨੇਸਖਿਅਤ
 ਤਾਉਦੈਭਈਜਬਜਾਤਿ॥ ਪੈਨਾਹਿਸੁਭਅਸੁਭਸੁ
 ਖਦੁਖਨਹਿਦਰਸੈਤਾਹਿ॥ ੩੪॥ ਚਲੀਪੂਤਹੀ
 ਲੋਨਕੀਥਾਹਿਸਿੰਧਕੀਲੋਨ॥ ਅਨਥਅਪ
 ਅਪੇਭਈਪਲਟਿਕਹੈਕੋਥੈਨ॥ ੩੫॥ ॥ ਇਤਿ
 ਸ੍ਰੀਵਿਚਾਰਮਾਲਾਗਿਅਨਸਾਧਨਚਤੁਰਥਾਥਿ
 ਸਫਮ॥ ੪॥ ॥ ਸਿਖਬਚਨ॥ ॥ ਦੋ॥ ॥ ਸਾਧਨ
 ਸਿਧਲਹਿਭਿਭੁਲੇਭੁਗਵਨਤੁਮਪੁਰਸਾਦਿ॥

ਕਿਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਤਮ ਜਗਤ ਮੇ ਮਨ ਆਧਿਕ ਬਿਖ
 ਦਾ) ੧) ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਵਾਕ ॥ ॥ ਅਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਜੈ ਨਹੀ
 ਰੰਚ ਕ ਮੇ ਸੋਭ ਰਮੁ ॥ ਕਹਾ ਜਗਤ ਈ ਯਦੁ ਰਕਹਾ
 ਯਹ ਸਭੁ ਮਨ ਕੇ ਧਰਮੁ ॥ ੨ ॥ ਰਾਗ ਦੇਖ ਮਨ ਕੇ
 ਧਰਮ ਤੂ ਤੇ ਮਨ ਨਹੀ ਹੋਇ ॥ ਨਿਗ ਬਿਕਲ ਪਾਇ
 ਆਪ ਕ ਅਮਲ ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਤੂ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜਗ
 ਤੇ ਮੇ ਤੂ ਜਗਤ ਮੇ ਯੋ ਲਹਿਤ ਜਿਹੀ ਕਾਰਾ ॥ ਮੇ ਮੇ
 ਰੀ ਸੀ ਕਲ ਪਤ ਜਿ ਸੁਖ ਮੇ ਅਵਨਾ ਬਿਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥

ਅਗਿਆਨ ਨੀਦ ਸੁਪਨੇ ਜਗਤ ਭਇਓ ਸੁਖ ਤਕ
 ਹੁੰਦਿਸਾ ॥ ਅਗਿਆਨ ਭਇਓ ਜਾਗਿਓ ਜਥੇ ਦ੍ਰਿਸਟ ०
 ਦ੍ਰਿਸਟ ਨ ਦ੍ਰਿਸਾ ॥ ੫ ॥ ਛੁਪਾ ਪਿਪਾਸਾ ਸੇਕ ਪੁਨਿ
 ਹਰਖ ਜਨਮ ਅਰੁ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਏਖਣ ਊਰਮੀ ਧਰਮ
 ਤਨੁ ਮਾਤਮਰ ਹਤ ਮਨੀਤ ॥ ੬ ॥ ਜਨਮ ਅਸਤ
 ਅਰੁ ਬਿਰਧ ਪੁਨਿ ਬਿਪਰਲ ਛਾਤਨ ਨਾਸ ॥
 ਖਟ ਬਿਕਾਰ ਏਦੇ ਹਕੇ ਮਾਤਮਸੁ ਅੰਪਕਾਸ ॥ ੭ ॥
 ਚਿਦਾਕਾਸ ਅਖੇ ਅਮਲ ਸਾਂਤ ਏਕ ਤਵ ਰੂਪ ॥

ਜਨਮਮਰਨਕਤਸੰਭਵੇਕਤਹਿਕਾਰਅਨੁਪਾ
ਦਾਥਿਖੇਭੋਗਅਸਥਾਨਤਨਸਾਧਕਾਇਵੀਜੋ
ਇਆਮਾਹਿਭੋਗਤਾਬੁਧਿਅਨਤੂੰਨਚਤੁਸਦੇਹੋ
ਇਆਦਾਕਾਰਣਲਿਗਸਬੁਲਤਨਿਬੁਧਿ
ਮਨਿਇਵੀਪ੍ਰਾਨਾਏਹਜੜਤਹਿਲਹੈਨਹੀਤੂੰ
ਚੇਤੰਨਪ੍ਰਾਨਾ॥੧੦॥ਏਕਤੰਤਮੇਤ੍ਰਿਗੁਣਤਾਅ
ਰਥਰੀਥਬਹੁਭਾਇ॥ਤੇਸੇਸੁਪਸਰੂਪਮੇਨਾਥ
ਜਗਤਦਰਸਾਇ॥੧੧॥ਬਸਨਪੁਤਰੀਬਸ

੧੮

ਨਮੋ ਨਨਾ ਅੰਗ ਅਨੂਪਾ ॥ ਏਕ ਤੰਤ ਬਿਨੁ ਨ ਹਿੰਦੀ
ਓਲ ਉਸਤੁ ਸੁਪ ਸਰੂਪਾ ॥ ੧੨ ॥ ਦੇਖਿ ਖਿਲੋ ਨਾਖੰ
ਡਿਕੇ ਅਨੰਦ ਭਯੋ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਚਾਹਿ ਕਰੀ ਜਬ
ਬਸਤ ਕੀ ਤਬ ਸਭ ਲੋਹੇ ਇਜਾਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਲ
ਹਿ ਓਨ ਸੁਪ ਸਰੂਪ ਜਿ ਨ ਕਹਾ ਲਹਿ ਓਤਿ ਨ ਕੁਰਾ ॥
ਸਾਖਾ ਦਲ ਸੀ ਚਤਰ ਹਿ ਓ ਜੋ ਨ ਸੀ ਚਿ ਓ ਮੁਰਾ ॥
੧੪ ॥ ਜੈਸੇ ਸਾਚੇ ਮੇਧ ਰੋਹ ਤਕ ਨ ਕਥਹੁ ਅੰਗਾ ॥
ਨਾਨਾ ਵਤ ਯੋ ਬਹੁ ਮੇਲੇ ਉਪਾਧਿ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ੧੫ ॥

ਮਿਦਾਥਿਕਾਰਮਿਦਮੇਸਕਲਹਿਮਾਥਿਕਾਰਹਿਮ
 ਜਾਨਾ॥ ਤੰਤੁਥਿਕਾਰਸੁਤੰਤਹੀਯਉਮਾਤਮਜ
 ਗਮਾਨਾ॥ ੧੬॥ ਦੇਖਰਜਮੇਸਰਪਤਾਤੁਠਚਰ
 ਕੇਭਾਇ॥ ਰਜਿਤਾਥਿਚਾਰਿਥਸੁਕਤਮੇਆਇਥ
 ਮਨਲਲਚਾਇ॥ ੧੭॥ ਭੁਇਥਿਬਘੁਰਾਬਤ
 ਮੇਅਗਨਚਿਨਗਬਹੁਮੰਗਾ॥ ਬੀਰਜਮੇਤਰ
 ਵਰਜਥਾਜਲਨਿਧਿਮਧਤਰੰਗਾ॥ ੧੮॥ ਮਿਸ
 ਰੀਕੀਤੰਬੀਰਚੀਰੰਗਰੁਪਤਮਾਹਿ॥ ਖਾਨਲਾਹਿ

५९
ਚਿਨ ਬਭਗਮਤ ਜਸੇਤ ਬਕਰਵੀਨਾਹਿ॥੧੯॥ ਪਾਵ
ਕਮੇ ਦੀਪਕਘਨੇਨ ਭੁਮੇਘਟਮਟਨਾਮਾਨੀਗਮਾਨੁ
ਓਗਭੁਏਯੋਜਗਮਾਤਮਰਾਮਾ॥੨੦॥ ਸਤਿਕਹੈਤੋ
ਹੈਨਹੀਮਿਥਿਮਾਕਹੈਤਮਾਹਿ॥ ਕਹਮਨੁਥਮ
ਚਰਜਮਹਾਮਕਹਿਕਹਿਕਹੀਮੇਫਾਹਿ॥੨੧॥
॥ਇਤਿਸੀਥਿਚਰਮਾਠਓਪਦੇਸਪੰਚਮੋਥਿ
ਸਾਮਾ॥੫॥ ਸਿਖਬਚਨਾ॥ ਵੇ॥ ॥ਭੁਭਗਵਨੁਮੇਮ
ਨਭੁਈਸੰਸੰਦੇਹੁਨਿਵਾਗਾਜਗਮਿਥਿਮਾਕਹਿ

ਬਿਧਿਕਹਿਓਪ੍ਰਤਿਕਹੋਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੇਵ ੨੦
ਕਾ॥ ॥ਜਗਾਮਿਥਿਆਦਰਸਾਵਤਹੈ॥੨॥ਸ੍ਰੀਤਲ
ਜਲਮਿਗਾਤਿਸਨਕਗਗਨਕਮਲਕੀਬਾਸਾ॥
ਉਦਰਅਤਬੀਧਿਆਸੁਵਨਮੇਸੋਜਗਤਿਪ੍ਰ
ਕਾਸਾ॥੩॥ਜਿਉਨਭਮੇਕਲਪੀਘਨੀਪੁਤਰੀਬਿ
ਬਿਧਿਅਨੇਕਾ॥ਕਰਤਜੁਪਅਤਿਕ੍ਰਪਜੁਤਿਅੰਸੋ
ਜਗਤਿਬਿਬੇਕਾ॥੩॥ਅਨਥਸੁਪਨਕਾਹੁਨਗਹਿ
ਦਿਸਨਾਬਿਖੇਕੁਮਹੇਇ॥ਪੁਰਬਤਜਿਪਸਰਮਗ

ਇਥਿਤਿਹਾਸਿਖਾਦਜਗਸੋਇ॥੪॥ਰਦਿਕੀਰਸਮਸ
 ਮੋਟਿਕੈਕਰੀਉਬਰਚਿਮਾਲਾ॥ਪਹਿਰੇਬੰਦਿਅਕੈ
 ਸੁਦਨਸੇਭਾਬਨੀਬਿਸਲਾ॥੧॥ਸਸੇਸੀਗਕੋਧਨਖੁ
 ਕਰਿਗਗਨਪੁਰਖਲੀਏਜਾਇ॥ਦੇਖਮਾਲਲ
 ਲਚਲਾਗਿਓਪੁਨਪੁਨਮਾਗਤਤਾਹਿ॥੬॥ਵਹਿ
 ਮਾਗਤਵਹਿਦੇਤਨਹਿਬਢੀਪਰਸਪਰਗਾਠੀ॥
 ਨਕਛੁਭਇਓਨਹੈਕਛੁਅੰਸੋਜਗਤੁਬਿਚਾਰਾ॥
 ੧॥ਗਗਨਸਿੰਧਕੀਲਹਰਿਲੇਅਨਖਨਾਇ

ਓਧਾਂਆਮੇਸੇਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਮੇਦੇਖਜਗਤਅਭਿਰਾ
 ਮਾ॥੮॥ਮਿਗਾਤ੍ਰਿਸਨਕੋਨੀਰਥੇਸੀਚਿਓਨਕੁਅੰਭੋ
 ਜਾ॥ਤਾਸੁਗੰਧਮਾਈਸਰਸਮਾਰਿਜਗਤਯਾਪਿ
 ਖਜਾ॥੯॥ਸਿਖਬਚਨ॥ ॥ਜਗਤੁਜਗਤੁ
 ਸਭੁਕੋਕਹੈਅਰੁਪੁਨਿਦੇਖੀਅੰਨੈਨਾਜੇਮਿਥਿਅ
 ਕਿਉਕਹਤੁਹੈਆਰਤਜਨੁਸੁਖਦੈਨ॥੧੦॥
 ਸੀਉਰੋਵਾਕ॥ ॥ਰਜੁਦੇਖਿਪਾਣੀਘਨੇਕਲਾ
 ਪੇਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਗਕੋਈਤਰਜਰਕੋਈਸਰਪਕ

ਹਿਕੋਈ ਕਹੇ ਪੁਰਮਦਗਾਰਿ॥੧੧॥ ਸੁਕਤ ਨਿਰਖ
ਬਹੁ ਭੇਦ ਲੈ ਪਾਣੀ ਕਲ ਪੇਤਾਹਿ॥ ਕੋਈ ਭੋਰੁ ਰੋ
ਈਰਜਤ ਕਹਿ ਕੋਈ ਕਹੈ ਕਾਗਰ ਅਹਾਰਿ॥੧੨॥
ਪੂਰਨ ਅਵੈ ਆਤਮਾ ਅਬੈ ਅਚਲ ਅਪਾਰ॥
ਮਿਥਿ ਆਹੀ ਕਲ ਪਿਓ ਨੇਤਾ ਮੇਲਹ ਸੰਸਾਰ॥
੧੩॥ ਆਨ ਭੰਨ ਨਹਿ ਤੇਇ ਤੇ ਬੁਦ ਬੁਦ ਫੇਨ
ਤਰੀਗ॥ ਯਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਸਾਰ ਯਹਿ ਸੁਖ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਭੰਗ॥੧੪॥

ਪੁਰਨ ਅਤਮ ਮੇਜਗਤ ਕੰਚਨ ਮੁਹਰ ਪ੍ਰਕਾਗ।
ਅਵੈ ਅਮਲ ਅਨੁਪ ਅਜ ਸੁਵਾਨਾ ਮ ਅਸਾਰ
॥ ੧੫ ॥ ਕਾਸ਼ ਮੇਰ ਹਟਾਰੁ ਯੇਰ ਹਟੇ ਮੇਭ ਯੋਫੇਗ।
ਪਰ ਉਤੁਲਤਾ ਫੇਰ ਮੇਭ ਯੋਸੁਤ ਕੇਫੇਗ। ੧੬ ॥
ਬਸਨ ਭਯੋਤਾਂ ਸੁਤ ਮੇਪੁਤ ਗੀਬ ਸਨ ਮੀਝਾ
ਗ। ਅਪਸ ਮੇਪੁਤ ਗੀਸਭੈ ਕਰਤ ਪਰਸ ਪਰਗ।
ਗ। ੧੭ ॥ ਕਾਸਟ ਕੇਯਾਗ ਰਕੇ ਰੋਕ ਹਾਸਨ ਬੰ
ਧ। ਤਨ ਬਿਕਾਰ ਯਾਥੁ ਹਮ ਮੇਕਲ ਪੇਪਾਨੀਅ
ਧ। ੧੮ ॥ ਬੁਹ ਮਤ ਹਨ ਨਿਮੋਲ ਨਿਜਤਾਂ ਮੇਕਾਂਤ

ਅਨੰਤ॥ ਹੋ ਨਾਹੀ ਕਹਤ ਨਾਥਨੈ॥ ਮੇਸੇ ਜਗ ਦਰਸੰਤ
 ॥ ੧੯ ॥ ਕਹਿਅ ਨਾਥ ਕਾਸੇ ਕਹੇਆ ਦਮਧ ਅਰਅੰ
 ਤ॥ ਜਿਉ ਗਵਿ ਮੇਨਹੀ ਨਿਸਬਾਸ ਰਕੇਤੰਤ॥ ੨੦ ॥
 ਉਤਸੀ॥ ਬਿਚਾਰਮਾਲ ਜਗਮਿ॥ ਬਿਆਖਸੁ ਮੋ ਬਿਸਮ
 ਸਿਖ ਅਨੋਭੋ ਕਹਤੋ॥ ॥ ਬਾਰਿ ਬਾਰ ਪੁਣਾ ਮਮਸੀਗੁ
 ਰਦੀਨਾ ਵਿਆਲਾ॥ ਜਗਤੁ ਮਥਤੁ ਨਾ ਸਿਓ ਸਹਜ ਸੁ
 ਨਤ ਬਚਨ ਰਸਾਲਾ॥ ੧॥ ਭੋਭਗਵਨ ਤੁਮ ਦਇ
 ਆਤੇ ਭਯੋ ਬਿਗਤ ਸੰਦੇਹ॥ ਸੁਧਸ੍ਵਰੂਪ ਲਹਿ ਓਭਲੇ
 ਬਿਸਰਿ ਓਦੇਹ ਅਦੇਹ॥ ੨॥ ਪੂਰਨ ਮਾਯਾ ਰੂਪੁ॥ ਸੁਤਨ

ਹਿਤੀਸਵਰਨਹਿਜੀਵ)ਸਤਿਤੁਠਮੇਮੰਨਹੀਅ ੨੨
ਮਲਸਮਲਤ੍ਰਿਅਪੀਵ)੩)ਅਸਮਬਰਨ
ਨਦੇਵਨਰਗੁਰਸਿਖਧਰਮਨਪਾਪ)ਪੁਰਨਅ ੦
ਤਮਏਕਰਸਨਹਿਪਟਿਬਢਿਮਾਪਅਮਾਪ)੪)
ਮਨਬੁਧਾਇੰਦ੍ਰੀਪਾਨਨਹਿਪੰਚਭੂਤਹਉਨਹਿ)
ਗਿਆਤਾਗਿਆਨਨਗੋਇਕਛੁਨਹਿਸਥਹੁ
ਸਬਮਾਹਿ)੫)ਸੋ)ਅੰਚੈਤੰਨਸਰੂਪਇੰਦ੍ਰ
ਜਾਲਵਰਿਜਗਾਨਹਿ)ਅੰਤ੍ਰਿਕਬਾਅਨੁਪਲ

ਹਿਵਹਿਕਹਕਤਸੰਭਵੈ॥੬॥੨॥ ਅਦੇਹੀਦੇਹਨ
 ਹੋਕਛੁਮੁਕਤਬੰਧਨਹਿਹੋਇ॥ਜਤੀਨਬਿਖ
 ਈਤਪਅਤਪਨਹੋਵੇਕਨਦੇਇ॥੧॥ਪੁਰਬ
 ਪਸਚਮਊਰਧਅਰਧਉਤਰਦਛਨਨਾਰੀ॥ਲ
 ਘਦੀਰਘਾਨਿਅਰੋਮਿਲਿਓਨਹਿਬਾਹਰਿਨ
 ਹਿਮਾਹਿ॥੨॥ਨਹਿਉਤਪਤਿਨਹਿਬ੍ਰਿਥਿਯੋਯੋਯੋ
 ਰੂਪਰੰਗਰਸਭੇਦ॥ਨਹਿਜੰਗੀਭੋਗੀਨਹੀਨਹੀ
 ਈਸਾਬਿਰਨਹੀਖੇਦ॥੩॥ਅਲਿਨਨੈਨਕਰਿ

ਦੇਖੀਏਸਤੁਕਛੁਸਤਹੀਭਾਇ॥ਅਮਲਾਦ੍ਰਿਸਤਿ ੨੩
ਜਬਹਵਿਲਾਹਿਓਤਬਰਵਹੀਦਰਸਾਇ॥੧੦॥
ਉਚਨੀਚਨਿਰਗੁਣਗੁਣੀਰੀਕਅਨਾਥਅਰੁ
ਭੂਪਾ॥ਹਉਪਦਿਬਧਿਕਾਸੈਕਹੈਸਭਿਅਨਿਦ
ਸਰੂਪ॥੧੧॥ਅਨਉਨਮੇਖਜਗਤੁਭਇਓਇ
ਨਉਨਮੇਖਨਜਾਇ॥ਕਹੈਜਗਤਕਤਮੀਭੁਵੇ
ਅਨਹੀਜਗਬਿਲਾਇ॥੧੨॥ਨਹੀਕਾਰਨਕ
ਰਜਕਛੁਨਾਹਿਕਾਲਨਹਿਦੇਸਾ॥ਸਿਵਸਰੂਪ

ਪੂਰਨ ਅਚਲ ਸਜਾਤ ਬਿਜਾਤ ਸਭੇ ਸਾ ॥ ੧੩ ॥ ਏਕ
ਪੂਰਨ ਤਬ ਨੇਨ ਹੀ ਦੋਇ ਕਹੈ ਕਿ ਹਿ ਭਾਇ ॥ ਪੂਰਨ
ਰੂਪ ਬਿਹਾਇ ਸੀ ਪ੍ਰਤਿ ਮਾਟਿ ਕਹਿ ਓਨ ਜਾਇ ॥ ੧੪ ॥
ਬਿਸਵ ਤਨੁ ਈਨ ਸਪਾਰਾ ਕਛੁ ਨ ਹਿਤੁ ਗੀਆ ਤ
ਮਾਮਾ ਹਿ ॥ ਸੋ ਸਰੂਪ ਨਿਜ ਗਿਆਨ ਪਨ ਮੇਂ ਭੂ ਬਿ
ਬਿਤ ਹਾ ਮਾ ਹਿ ॥ ੧੫ ॥ ਜਾਗਤ ਸੁਪਨ ਸਭੇ ਪਤਿ
ਕੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਏਆ ਹਿ ॥ ਜੋ ਸਭ ਕੇ ਅਨਭਵ ਕਰੇ
ਚਿਤ ਸਰੂਪ ਕਹਿਤਾ ਹਿ ॥ ੧੬ ॥ ਜਾਪਨ ਸਾਧਕ ਕ

ਛੁਨਹਿਨਾਥਾਸਿਧਿਨਹਿਕੋਇ॥੫॥ਪਮਾਣਪਮਾਤਕੋਕ ੨੪
ਪੈਨਾਥਪਮੇਯਨਹੋਇ॥੧੧॥ਸਾਸਤਾਸਾਸਤਕੋਨ
ਹੀਨਹਿਭਿਛਕਨਹਿਦਾਨ॥ਦੇਸਨਕਾਲਨਬਸਤ
ਗੁਣਬਾਦੀਬਾਦਨਹਾਲ॥੧੨॥ਭਿਧਿਨਿਖੇਧਨ
ਹਿਥਪਾਮਥਪਨਹਿਪੁਭਨਹਿਕੋਦਾਸਾ॥ਕੇਵਲਸੁ
ਧਸਰੂਪਹੋਪੁਰਨਸੁਤਹਿਪਕਾਸਾ॥੧੩॥ਸੋ॥ਥਿ
ਆਤਾਧਿਅਨਨਧੋਇਅਮਨਿਜਸੁਧਸਰੂਪਮੇ॥
ਉਪਦੇਇਨਹਿਹੋਇਸਰਬਰੂਪਸਭਤੇਪਰੈ॥੨੦॥

ਦੋ॥ ॥ ਕਹਿਓ ਸਿਖ ਅਨੁਭਵ ਸਬੈ ਰਹਿਓ ਮੰਨਗ
 ਹਿਸੇਇ॥ ਬਲੇਦਾਸ ਅਨਥਕ ਹਿਸੁ ਗੁਰ ਸਿਖਤ
 ਨਜੇਇ॥ ੨੧॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਿਚਾਰ ਮਾਲਾ ਸਿਖ
 ਅਨੁਭਵ ਸਪਤਮੇ ਬਿਸਾਖਾ॥ ੧॥ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਛੁ ॥
 ਕਰਤ ਹੈ॥ ਦੋ॥ ॥ ਅਨੁਭਵ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਿਖ ਕੇਉ
 ਦੇਭੁ ਇਓ ਚਿਤ ਚੈਨਾ॥ ਲੋਨਿ ਪਰੀਛੁ ਕੋ ਕਹੈ ਗੁ
 ਲਕਰ ਲਾਰ ਸਬੈਨ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੀਛੁ ਨਿਜਿ ਬਿਗਿਅ ॥
 ਨਕੀਲੇਤ ਖੰਡਾ ਬਿਉਹਾਰਾ॥ ਅਥਾਥਿਤਿ ਅਤਮ

ਵਨਕੀਉ ਪਦੇਸਤ ਨਿਰਧਾਰਾ॥੨॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਾਕਾ॥ ੨੫
॥ਜਾਨਿਓ ਆਬਿਨਸੀ ਅਜਰ ਅਵੇਰੂਪ ਅਪਾਰਾ॥
ਜਗਤਿ ਅਸਕਤਿ ਨਸੰਭਵੈ ਸੁਨਿ ਸਿਖ ਸਤਿ ਬਿ
ਚਾਰਾ॥੩॥ਜੇ ਕਹਿ ਕਹਿੰ ਹੋ ਕਹਾ ਬਿਖੰਭਾਇ ਓਗਿ
ਆਨਉਦੇਤਾ॥ਬਿਖੰਭੇ ਗਮਤਿ ਭੰਗਹੁ ਵੈਗਿ ਆ
ਨ ਸਿਖ ਲਗਹੁ॥੪॥ਆਤਮ ਸੁਧ ਲਹਿ ਓਨ
ਹੀਉ ਦਿਓ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨਾ॥ਮਲ ਨਾ ਬਿ
ਖਾਥਿ ਵਹਾਰਗਤਿ ਤਖਲਗਹੁ ਤਮ ਜਾਨਾ॥੫॥

ਜੇ ਪੂਰਨ ਆਤਮ ਲਹਿਓ ਤੋ ਕਿ ਅੰਗਤ ਬਿਵਹਾਰ॥
ਸੇਹੀ ਜਾਨ ਸੁਹੇਤ ਕਿਉ ਜਗ ਜਨ ਦੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ॥ ੬॥
ਮੁਕਤ ਬਿਖੇ ਬੇਰਾਗ ਜੇ ਬੰਧਨਾ ਬਿਖੇ ਸਨੇਹ॥
ਲਾਹਿ ਸਬ ਰੀਝਨ ਕੇ ਮਤੋ ਮਨ ਮਾਨੇ ਸੁਕਰੇਹਿ॥
੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤ ਸਿਖ ਪਰਘਨੀ ਗੁਰ ਸਰਨਾਈ
ਗਾਇ॥ ਇਸਾ ਬੀਤਿ ਆਤਮ ਵਨ ਕੀ ਕਹਿ ਪੁਨਿ
ਪੁਨਿ ਦਰਸਾਇ॥ ੨॥ ਜੇ ਸੇਭੁ ਨੇ ਅੰਨ ਮੇ ਉਤਭਵ
ਤਾਭਈ ਛੀਨਾ॥ ਤੇ ਸੇ ਆਤਮ ਵਨ ਕੀ ਭਈ ਜ

ਗਤਮਤਲੀਨ)੯)ਅਨਬਸੁਗਿਆਨੀਕੋਟਕੋ
 ਨਿਸਰੋਨਿਜਮਤਏਕਾਏਕਆਗਿਆਨੀਕੋਰਿਦੇ
 ਬਰਤਮਤੇਅਨੇਕ)੧੦)ਸੇਵਾਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰਪੁ
 ਨਿਮੰਗੁਤਸਕਰੋਕੋਇਆਗਿਆਨੀਆਪਨਪ
 ਉਲਪੈਤ੍ਰਿਪਤਿਕੁਪਤਿਨਹੀਹੋਇ)੧੧)ਬਿਖਿ
 ਆਨੀਦਸੰਸਾਰਹੈਰੁਜਨਨੰਦਹਰਿਦਾਸ)ਬ੍ਰਹ
 ਆਨੀਦਜੀਵਨਮੁਕਤਭਈਬਾਸਨਾਸ)੧੨)
 ਸਾਂਤਰੂਪਤਿਨਕੋਜਗਤਜੋਉਰਸਾਂਤਮਹੰਤਾਤ੍ਰਿ

ਬਿਧਿਤਾਪਜਿਨਉਰਜਰਤਤੇਜਗਜਰਤਲਾਪੀਤਾ॥
੧੩॥ ਮੁਕਤਾਦਿਕਇਛਾਨਹੀਨਿਸਪ੍ਰਹਧਰਮਪ੍ਰ
ਮਾਨਾ॥ ਮਾਤਮਸੁਖਨਿਤਤ੍ਰਿਪਤਿਜੇਤਿਨਸਮਾ
ਨਨਹੀਆਨਾ॥ ੧੪॥ ਵਿਸਪਦਾਰਥਕੇਭਉਓ
ਜਿਨਕੇਸਹਜਮਭਾਵਾ॥ ਕਹਾਗ੍ਰਹੇਤਿਮਾਗੋਕ੍ਰਪ
ਛੁਟਿਓਚਾਵਅਚਾਵ॥ ੧੫॥ ਜੈਸੇਦਿਨਕਰਿਕੇ
ਉਦੇਦੀਪਕਦਤਿਦੁਰਜਾਤਾ॥ ਅਸੇਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਮੇ
ਆਨੰਦਸਬੈਬਿਲਾਤਾ॥ ੧੬॥ ਗਰਬਤਹਾਂਬਾਹਨ

ਸਬੈਰਸਸਬਅਮੀਸਮੀਪਾਗਿਅਨਾਦਿਵਕਰਿ २੬)
 ਕੋਉਦੈਸਬਅਤਹੋਇਗਏਦੀਪਾ॥੧੧॥ਹੇਤਪਰੀ
 ਛਾਕੇਸੁਗੁਰਖੀਰਿਓਜਗਾਬਿਵਹਾਰਾ॥ਕਹਤਸਿ
 ਖਅਨੰਦਜੁਤਬਸਪਰਕਲਬਧਅਧਾਰ॥੧੨॥
 ਸਿਖਵਰਨ॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ਭੁਗਤਆਤਮਵਨ
 ਜੋਲੀਲਾਟਤਕਰੈਭੋਗਾ॥ਬਸਤੁਬੁਧਿਕਛੁਨਾਗ
 ਹੋਧੀਰਜਮਾਨਅਰੋਗਾ॥੧੩॥ਆਗਿਅਨੀ
 ਅਸਕਤਮਤਕਰੈਜੁਬੰਧਨਹੇਤ॥ਗਿਅਨੀ

ਕੋਅਸਕਤਨਹਿਤਜੇਨਕਛੁਗਹਿਲੇਤ॥੨੦॥
 ਹੋਅੰਭੋਧਅਨੰਤਗਤਪਰਾਸਿਓਚਿਤਸਮੀਗਿ॥
 ਬਹੁਕਲੇਲਤਾਮੇਉਠੀਨਨਾਰੂਪਸਰੀਗ॥੨੧॥
 ਚਿਤਬਾਤਭਇਓਸਾਂਤਅਬਜੀਵਲਹਰਿਭ
 ਈਠੀਨ॥ਕੇਵਲਰੂਪਅਨੰਤਹਉਗਹਿਓਅ
 ਸੁਭਹੀਨ॥੨੨॥ਇੰਦ੍ਰਾਦਕਇਛਕਰੈਨਿਸ
 ਚਲਪਦਸੁਅਗਾਧ॥ਤਹਾਗੀਅਮਨੀਕੀਥਿ
 ਤਿਸਦਾਮੰਤ੍ਰਹਿਦ੍ਰਹਿਬਾਧ॥੨੩॥ਜਗਤ

ਸੁਪਨਤਹਾਨਹੀਜਹਾਸਥੋਪਤਮਤਠੀਨ॥ਐ ੨੮
ਤੁਤਹਾਨਸੀਭਵੇਆਤਮਾਨਿਸਚੇਕੀਨ॥੨੯॥
ਗਿਆਨੀਕਰੇਅਨੇਕਕਰਮਾਬਿਧਦਤਜਗਾਬਿ
ਦਹਾਗ॥ਲਿਖੇਨਧੁਮਅਕਾਸਜਿਉਜਾਨਿਓ
ਜਗਤਅਸਾਰ॥੨੫॥ਜਾਗਤਮਾਹਸਥੋਪ
ਤਸੀਮਤਵਾਰੇਕੀਕੇਲਾ॥ਕਰੈਚੇਸਟਾਬਾਲ
ਜਿਉਆਤਮਸੁਖਗਹਿਓਝੇਲਾ॥੨੬॥ਸੋ॥
ਸੁਪਨਾਵਛਾਇਰੀਕਪਾਣਤਜੇਤਹਾਛੁਪ ०

ਵਸਾ॥ ਜਾਗਿਓਵਹੈ ਪ੍ਰਜੀਕਕਗਥਿਸਮੰਕਹਹਰਖਪੁ
ਨ॥ ੨੧॥ ॥ ਵੇ ॥ ਅਸਤਨਾਸਤਨਾਕਛੁਨਹਿਤ
ਹਾਏਕਅਹੁਦੋਇ॥ ਲੁਘਦੀਰਪਨਹਿਅਹੁ
ਣਗੁਣਚਿਤਸਰੂਪਮਮਸੋਇ॥ ੨੨॥ ਅਗ
ਹਅਗੋਚਰਏਕਰਸਾਨਿਰਬਚਨੀਨਿਰਬਨ॥
ਅਨਾਥਨਹਨਕੋਰੁਮਕਾਜਾਪਰਿਕਥੀਅੰਗੀ
ਅਨ॥ ੨੩॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੋਵਾਚ॥ ॥ ਧਨਿਧਨਿ
ਸਿਖਉਦਾਰਮਰਿਪਾਇਓਮਤੋਅਨੂਪ॥ ਸੁਗੁ

ਰਖੋਜਲੀਨੋਭਲੋਭਯੋਸੁਸੁਧਸਰੂਪ॥੩੦॥ਸੁਨਿ ੨੯
ਬਿਚਾਰਠਹਿਗਇਪੈ॥ਬਿਸਰਵਕਥਕਿਜਾਇ॥
ਅਨਥਬਬੇਕੀਜਾਨਪੈਗਾ॥ਇਬਬਾਜੀਪਾਇ॥
੩੧॥ਯਹਿਬਿਚਾਰਮਾਲਾਸਰਸਬਹੁਬਿਧਿ
ਰਚਿਓਬਿਚਾਰ॥ਸਾਧਨਸਿਧਪ੍ਰਗਟਕੀਏਨਾਥ
ਭੁਲੇਪਰਕਾਰ॥੩੨॥ਬਿਓਮਾਨਚਾਹਤਛੁਟਿ
ਓਯਹਿਨਿਸਚੈਮਨਮਾਹਿ॥ਬਿਚਾਰਮਾਲਤਾਪ
ਰਿਰਚੀਅੰਗੀਤੰਗੀਪਰਨਾਹ॥੩੩॥ਅਉਰਮਾ

ਲਗਤਨਾਦਜੇਘਾਤਹੋਤਤਿਨਹੇਤ॥ ਅਦਭੁਤਮਾ
ਲਾਥਿਚਾਰਯਹਿਰਸਕਰਿਬਸਕਰਿਲੇਤ॥ ੩੪॥
ਖਟਦਰਸਨਕੀਮਾਲਜੇਅਸਪਨੇਪਛੁਲੀਏਜੁ॥
ਦੁਵੈਤਰਹਤਰੁਚਮਾਲਯਹਸੇਭਿਤਸਬਨਿਹੀ
ਏਜੁ॥ ੩੫॥ ਗਵਰੀਕਮਨਿਭਾਵਤੀਬਰਨਅ
ਸਮਸੁਖਦੈਨ॥ ਗੁਚਿਬਿਚਾਰਮਾਲਾਰਚੀਚਿਤ
ਵਤਅਤਚਿਤਚੈਨ॥ ੩੬॥ ਅਨਾਥਸੁਦਨਬਹੁ
ਤੈਕੀਓਕਹਿਓਬਹੁਤਪਰਕਾਂਗ॥ ਅਬਸੁਬਿਚ

ਗਬਿਚਾਰਪੁਨਿਕਰਨਨਪਰੇਬੀਚਾਰ॥੩॥॥ਫਿ ੩੦
ਮਹੁਕਰਗੁਸਿਸਜਾਨਕੇਹੇਕਵਮਹਾਪ੍ਰਥੁਧਾ॥
ਛੇਹੁਸੁਧਾਗਿਬਿਚਾਰਿਕੇਅਛਰਸੁਧਾਅਸੁਧਾ॥
੩੦॥੧॥ਅਨਾਥਕੇਤਕਸੁਮਤਿਬਰਣੇਮਾਲਾਬਿ
ਚਾਰ॥ਗਮਅਯਾਸਤਗੁਰਦਯਾਸਤਿਸੰਗਤਿਨਿ
ਰਧਾਰ॥੪੦॥ਪੁਰੀਨਰੋਤਮਮਿਤ੍ਰਬਰਖੋਰੇਅਥਿ
ਤਭੁਗਵਾਨਾਬਰਣੀਮਾਲਾਬਿਚਾਰਗੇਤਿਹਮਾ
ਗਿਆਪਰਮਾਨ॥੪੧॥੨॥ਲਿਖੇਪਛੇਅਤਿਪ੍ਰੀ

ਤਜੁਤਅਰੁਪੁਨਿਕੋਰੋਬਿਚਾਰ॥ ਛਿਨਛਿਨਗੀਅ ०
 ਨਪ੍ਰਕਾਸਤਿਹੋਇਸੁਰਵਿਪਰਕਾਰ॥ ੪੨॥ ਸੋ॥ ॥
 ਸਤ੍ਹਸੈਛਰੀਸਸੰਬਤਮਾਪਦਮਾਸਸੁਭਾ॥ ਮੋਮ
 ਤਿਜਿਤਕਪੁਤੀਸੁਤੇਤਕਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਗਟਕਰੀ॥ ੪੩॥
 ਗੀਤਾਭਾਗਬਰਕਮਤੇਏਕਾਦਸਕੀਜੁਗਾਤਿ॥ ਅ
 ਸਟਾਵਕ੍ਰਬਾਸਿਸਟਮੁਨਿਕਛੁਕਮਾਪਨੀਉਕਰਿ॥
 ੪੪॥ ॥ ਇਤਸੀਬਿਚਾਰਮਾਲਾਮਾਤਮਵਨਾਇ
 ਤਮਸਟਮੋਬਿਸਮਾ॥ ॥ ਵਿਚਾਰਮਾਲਾਸੰਪੂਰਨੀ॥ ੩

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

